

Tomáš Burda: Tažení senátora McCarthyho proti státnímu departmentu a departmentu obrany v době druhého Trumanova prezidentství

(bakalářská práce, vedoucí doc. PhDr. Miloš Calda)

(posudek vypracoval: Miloš Calda)

Charakteristika práce:

Mccarthismus byl především vnitropolitickým fenoménem, a tomu odpovídají autorovy důrazy i celý obsah práce. Na str. 2 autor formuluje hlavní tezi: Ptá se: „Bylo McCarthyho křížové tažení... důsledkem antikomunistické politiky samotné Trumanovy vlády nebo spíše reakcí pravicového konzervativního křídla Republikánské strany na frustraci z dlouhého setrvávání v opozici a na její opovržení vůči politickým elitám vládnoucích demokratů spjatých s Novým údělem, která obratně využívala napjatou atmosféru studené války?“ K této tezi se autor v Závěru explicitně nevrací, ale z jeho práce vyplývá, že na McCarthyho tažení se podepsaly nejen všechny zmíněné faktory, ale i McCarthyho osobnost a jeho osobní politický zájem tak, jak jej vnímal.

Autor pracoval nejen s relevantní dostupnou literaturou, ale i s informacemi o projektu Národní bezpečnostní agentury VENONA, který sledoval sovětskou špionážní síť v USA a byl odtajněn teprve v roce 1995. Tyto informace jsou natolik závažné, že se bez nich neobejde žádná práce věnovaná „McCarthyho éře“ a jejím protagonistům.

Práce má logickou strukturu, obsahuje cenné zhodnocení literatury, včetně Wannerovy monografie věnované George C. Marshallovi i překladových publikací.

Autor se podrobněji zabývá klíčovými dobovými postavami a událostmi: amer. antikomunismem v těsně poválečné době, „ztrátou Číny“, případy Algera Hisse a Owena Lattimorea, McCarthyho kampaněmi proti George C. Marshallovi, a konečně rolí McCarthyho v prezidentských volbách 1952, v nichž se k výkonné moci na federální úrovni dostali poprvé od března 1933 republikáni.

Práce je na vcelku velmi slušné jazykové úrovni, je psána pečlivě, jasně a zřetelně..

Poznámky:

str. 13: zde působí poněkud nelogicky to, co autor uvádí o Bílé knize: Tento soubor, publikovaný „v srpnu 1949“, označil „za hlavní příčinu komunistického triumfu kolaps nacionalistického režimu...“, ale je přece známo, že komunisté triumfovali až 1. října 1949? U obhajoby by měl autor tuto věc objasnit a do té doby se podívat na podrobnější zpracování dějin čínské občanské války v průběhu roku 1949.

str, 24: čistky v SSSR nebyly provedeny jen v roce 1938, jak by mohlo vyplývat z autorovy formulace.

Hodnocení a závěr:

Předložená práce ve všem splňuje nároky kladené na tento typ práce. Používá i zdroje, které se v českých pracích dosud – pokud je mi známo – neobjevily. Doporučuji práci hodnotit stupněm „výborně“ a uvážit, zda by práci neměla být udělena pochvala děkana.

